

Draga braćo i sestre,
neka vam Gospodin udijeli svoj mir!

Ove smo godine započeli slavlje franjevačkih obljetnica (2023. – 2026.) koje nas trebaju potaknuti da se vratimo izvorima, da zahvalimo Bogu za darove koje primamo po svetom Franji i po našem zvanju. Način života na koji nas je Bog pozvao obogaćuje nas i uvrštava u veliku obitelj koja je naš duhovni dom. Slavlje je uvijek na neki način sjećanje i zahvaljivanje za vrijeme koje smo mogli živjeti i za mnoge one stvari koje smo primili u ovom vremenu. Ove obljetnice koje slavimo prilika su za zahvaljivanje Bogu za darove koje smo primili, da naučimo više o našem serafskom ocu svetom Franji i tako rastemo kako pojedinačno tako i u našim bratstvima, zajedno s našom braćom i sestrama. Zbog toga ćemo se osjećati kao kod kuće.

Na blagdan Duhova trebamo se usredotočiti na djelovanje Duha Svetoga u svetom Franji i kako nas Duh Sveti namjerava voditi po primjeru našeg serafskog Oca koji je uvijek živio i sve činio po nadahnuću Duha Svetoga. Sve vas pozivam da o tome razmišljate kako biste otkrili djela Duha Svetoga u vama, osobito u ovom važnom vremenskom razdoblju. To je način na koji možemo produbiti svoj poziv, osnažiti svoju predanost našem poslanju i živjeti duhovnost svetog Franje na osobniji način, možemo ga pustiti u naše živote u dubljem smislu.

Želio bih s vama podijeliti neke nabacane misli, tražeći i pronalazeći tragove Duha Svetoga u našem zajedničkom životu. Ove nabacane misli su o pokori, bratstvu, poslanju, vodstvu u služenju, slavlju.

Prvo što mi je palo na pamet je **pokora**. Zvali su nas “braća i sestre pokornici” i sveti je Franjo radosno prihvatio taj izraz koji je tako blizak ne samo braći redovnicima i redovnicama, nego i nama svjetovnjacima.

Kakvo je blago što naše Pravilo počinje ohrabrujućim riječima svetoga Franje! Blaženima naziva sve “koji Gospodina ljube *iz svega srca, iz sve duše i razuma, iz sve snage* (usp. Mk 12,30) i koji ljube bližnje svoje kao sebe same, a mrze svoja tijela s manama i grijesima, i primaju Tijelo i Krv Gospodina našega Isusa Krista, i donose *plodove dostojne pokore* (usp. Lk 3,8).¹ Sve ih naziva blaženima, “*jer počivat će na njima duh Gospodnji* (usp. Iz 11,2) i *kod njih će načiniti sjenicu i nastaniti se* (usp. Iv 14,23); sinovi su Oca nebeskoga (usp. Mt 5,45) čija djela čine, i zaručnici su, *braća i majke* (usp. Mt 12,50) Gospodina našega Isusa Krista.”² Kakvo je veliko blago pružiti dom Duhu Svetome, kakvo je dostojanstvo biti “hram Duha Svetoga”³!

Naš način života je “davanje prikladnih plodova pokore jer znate da ćemo uskoro umrijeti. Dajte i dat će vam se. Oprostite i bit će vam oprošteno. Ako ti ne oprostiš ljudima njihove grijehe, ni Gospodin ti neće oprostiti tvoje. Ispovijedajte sve svoje grijehe. Blago onima koji umru u pokori, jer oni će biti u kraljevstvu nebeskom.”⁴

¹ 1PVj 1-4.

² 1PVj 6-7.

³ 1 Kor 6,19.

⁴ Tekst pronađen u Rukopisu u katedrali u Worchesteru.

Često razmišljamo o pokori, kao o negativnoj stvari, koja znači odricanje od nečega, znači ograničavanje, osiromašenje, slabost. Ali kako nešto što donosi plodove može biti negativno? Duh Sveti je uvijek pozitivan. Razmišljajmo o pokori kao daru Duha Svetoga, prisutnom u našem životu, u kojemu donosimo plodove, kako bismo obogatili sebe i svoje bližnje! Tako će Duh Sveti počivati na nama. Molim da svi ponovno otkrijemo ovo plodonosno značenje pokore.

Druga riječ koja je tako bliska djelima Duha Svetoga je **bratstvo**. Ona braća i sestre, koji su u istom bratstvu, počevši od mjesnih bratstava do međunarodnog bratstva, dar su Božji, kako nas sveti Franjo podsjeća u Oporuci: “i Gospodin mi dade nekoliko braće”⁵. Sveti Franjo je, ispunjen Duhom Svetim, živio svoj život u stvarnoj slobodi djeteta Božjega. Ta sloboda nije nešto što možemo uzeti zdravo za gotovo i nije nešto što možemo postići. To je dar Duha Svetoga, da možemo uživati u slobodi. Taj dar nam omogućava da nađemo svoje pravo mjesto u svijetu, u svemu stvorenome. Imati jednog zajedničkog oca, koji je stvorio “sva stvorenja, živa i neživa, koja »nose pečat Svevišnjega«”⁶, znači da smo svi braća i sestre. Razumijevanje i vjerovanje u to dar je Duha Svetoga. To je navelo svetog Franju da na svu svoju braću gleda kao na Božje darove. Stoga i mi trebamo tako činiti. Naša su braća i sestre darovi Božji, naša bratstva se okupljaju, vode i nadahnjuju Duhom Svetim. Možemo živjeti naš bratski život samo ako to poštujemo i prepoznajemo djela Duha Svetoga u svemu što činimo u bratstvu i za bratstvo. Molim da ona braća i sestre, za koje druga braća i sestre trenutno nisu darovi Božji, budu ispunjeni Duhom Svetim kako bi iskusili dobrotu nebeskog Oca, koji nas je sve stvorio, i po kojem smo svi braća i sestre. I molim da ona bratstva koja sada nemaju svježinu i nadahnuća u bratskom životu budu vođena Duhom Svetim i vrate se na osvježavajuće vrelo života.

Treće što bih želio spomenuti je naše **poslanje**. Koliko puta možemo pročitati da je sveti Franjo učinio nešto “nadahnut Duhom Svetim”! Njegov misionarski duh za širenje Evanđelja bio je vrlo dubok i snažan. “Tada se navršilo osamnaest godina otkako je njegovo tijelo neprestano bilo u pokretu. Onaj spremni duh, onaj gorljivi duh, onaj pobožni duh, koji je prebivao u tom tijelu, obišao je različite i prostrane krajeve da posvuda sije sjeme riječi Božje.”⁷ I mi moramo nastojati moliti Duha Svetoga da nas sve nadahne, kako bismo imali isti voljni duh, pobožan duh i gorljiv duh kakav je imao sveti Franjo. O tome ovisi naša prisutnost u svijetu, naš rad među ljudima, naše apostolsko poslanje koje treba ove kreposti koje dolaze iznutra. Ono što je važno u našem služenju nije količina onoga što radimo, već način na koji to radimo. Dopustiti drugima da vide tko smo, dopustiti drugima da vide Duha Svetoga, širiti Evanđelje puno je važnije od metara, funti, brojeva ili čak sati. Sjeme Božje riječi može se sijati samo ovim voljnim, pobožnim i gorljivim duhom. Molim da svaki brat i sestra, i svako bratstvo, koje još nema ovaj duh, ili nije pronašao svoj put, bude ispunjen Duhom Svetim te pronađe svoju pravu misionarsku službu. A oni koji služe, i pritom se suočavaju s nekom neizvjesnošću ili zamorom, neka se vrate svojem poslanju ispunjeni Duhom Svetim.

Četvrta stvar koju treba spomenuti je **vodstvo u služenju**. Tijekom posljednjih generalnih kapitula međunarodno je bratstvo mnogo razmatralo, dijelilo iskustva i odlučivalo o ideji vodstva u služenju. Ali svi mi, koji smo u bilo kojoj od službi na bilo kojoj razini, moramo uvijek imati na umu kako je sveti Franjo to doživljavao. On je kao vođa Reda želio biti sluga, a ne vođa, jer je za njega Duh Sveti bio pravi generalni ministar. “Rekao je: »Bog ne gleda tko je tko te generalni ministar Reda, Duh Sveti, jednako počiva nad siromašnim i priprostim.«”⁸ Moramo, dakle, čuti glas siromaha i

⁵ Opor 14.

⁶ Usp. Pravilo OFS-a 18.

⁷ 1Čel 2, IV, 97.

⁸ 2 Čel 145.

jednostavnih, osobito onih među nama, jer je često njihov glas glas Duha Svetoga, njihov vapaj je vapaj Duha Svetoga, njihova molba je molba Duha Svetoga. Molim da svatko od nas, koji imamo službu vođenja, bude pozoran i poslušan poticajima Duha Svetoga, koji je – kako je rekao sveti Franjo – pravi generalni ministar Reda.

Posljednje na što bih vas želio pozvati jest da pronađete put do pravog duha **slavljenja**. Slavlje je uvijek veselo i u duhu zahvalnosti. Duh Sveti je duh radosti, duh dijeljenja i prihvaćanja, duh zahvaljivanja, duh jedinstva. Slaveći ove godišnjice trebamo se prisjetiti velikih djela i darova Božjih, zahvaljivati za njih, a sve to činiti radosna srca otvorenih Bogu i jedni drugima. Također vas pozivam da ponovno zapalite onu vatru koju je u našim srcima zapalio Duh Sveti, kada smo prvi put osjetili poziv da budemo svjetovni franjevci. Neka nam ove godine budu vrijeme povratka svojim korijenima, zahvale Bogu u radosnom duhu! Neka nam ove godine budu vrijeme jačanja bratskog duha na svim razinama našega Reda! Učenje o našoj prošlosti i intenzivan život u sadašnjosti dat će nam nadu u sjajnu budućnost. Molim za sva bratstva, osobito za mjesna bratstva diljem svijeta, da mogu slaviti ove obljetnice u radosnom duhu, imajući “Duha Gospodnjega i Njegovo sveto djelovanje”⁹.

Na kraju vas sve pozivam da zajedno sa svetim Bonaventurom molimo za darove Duha Svetoga i siguran sam da će nam Bog udijeliti duha obnove, duha snage, duha jedinstva i duha radosti.

Molimo, dakle, preblagoga Oca preko tebe, Jedinorođenca njegova, koji si za nas postao čovjekom, bio raspet i proslavljen, da pošalje na nas iz svojih riznica Duga sedmerostruke milosti, koji je na tebi u svoj punini počnuo:

duha, velim, mudrosti, kojim plod stabla života, koje si uistinu ti, očevitno uživamo kao životvorne poslastice;

također dar umnosti, kojim se prosvjetljuje pogled našega duha;

dar savjeta, da njim slijedimo tragove tvojih stopa na putovima pravo označenim;

dar jakosti, da uzmožemo svladati nasilja neprijatelja koji nas napadaju;

dar znanja, da se njim ispunimo prosvjetljenjem tvoja svetoga nauka za razlikovanje dobra i zla;

dar pobožnosti, da se obučemo u milosrdnu srdačnost;

dar straha, da, kloneći se od svakoga zla, postojanošću, punom poštovanja prema tvom vječnom Veličanstvu, budemo u miru.

Htio si, naime, da ovo tražimo u onoj tvojoj svetoj molitvi, što si nas je naučio: ovo i sada želimo postići po tvom križu, na slavu tvoga svetoga imena, kojemu s Ocem i Duhom Svetim neka bude svaka čast i slava, zahvaljivanje, dika i vlast kroz beskonačne vjeka vjekova. Amen.¹⁰

Vaš brat i ministar

Tibor Kauser,
generalni ministar MVOFS-a

⁹ PPr 10,8.

¹⁰ Sv. Bonaventura, Stablo života br. 49.